

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . . . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CORTLANDT 2878

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: CORTLANDT 2876

NO. 216. — ŠTEV 216.

NEW YORK, WEDNESDAY, SEPTEMBER 15, 1926. — SREDA, 15. SEPTEMBRA 1926.

VOLUME XXXIV. — LETNIK XXXIV

LASTNIKI ZAVRNILI PONUDBO CHURCHILLA

Lastniki angleških premogovnikov izjavljajo, da ne bodo sprejeli narodnega dogovora, katerega zahtevajo premogarji. — Problem je bil vrnjen Baldwinu, ki bo najbrž izvedel pritisk na lastnike.

LONDON, Anglija, 14. septembra. — Poskus finančnega ministra Churchilla, da hitro konča veliko angleško premogarsko stavko s tem, da pregovori lastnike premogovnikov, da se udeležijo tristranske konference z vlado in zastopniki stavkarjev, je bil včeraj definitivno poražen, ko so lastniki premogovnikov definitivno zavrnilo njegovo prošnjo.

Zavrnitev predloga ni pomenjala nikakega presenečenja. Nikdo ni pričakoval, da bodo pristali v tako konferenco po skrajno sovražnem stališču, katero so zavzeli proti njej njih zastopniki, ko jo je Churchill prvič predlagal.

Oficijelna odklonitev lastnikov temelji na stališča njih distriktnih zvez. Ves čas so hoteli ter hočejo še vedno, da se sklene celo serijo distriktnih dogovorov, o katerih pa nočejo stavkarji ničesar slišati. Lastniki domnevajo, da so stavkarji poraženi in da so vsled tega koncesije povsem nepotrebne, kajti poraženi v premogarski vojni mora konečno sprejeti pogoje zmagalcev.

Ministrski predsednik Baldwin, ki se bo vrnil v sredo zvečer s svojih počitnic v Aij-Les-Bains, bo našel vsel tega premogarsko krizo prav tako slabo kot je bila kedaj poprej. Izjalovil se je heroični poskus Winston Churchilla, da jo reši v odsotnosti svojega glavarja.

Sedaj se pojavlja vprašanje:
— Kaj bo storila vlada?

Churchill je baje prepričan, da je stališče stavkarjev glede njegovega konferenčnega predloga zmerno. Razventega je namignil povsem jasno, da bo mogoče vlada vprizorila direktne korake, da konča stavko, če bodo ostali lastniki še nadalje tako odporni. Če ne bodo uresničila ta namigavanja, je težko domnevati, kako bi mogoče napraviti kak definitiven napredek proti miru v industriji do časa, ko bodo prvi mrzli zimski vetrovi napravili položaj resnično resnim.

Kljub nadaljevanju stavke dobivajo uradi trgovcev neprestano naročila za angleški premog. Inozemski premog, katerega so importirali v velikih množinah tekom preteklih tednov, je vse preje kot zadovoljiv za angleške konsumente.

— Vsakdo ga je do vratu sit, — je rekel neki trgovec.

Premogarji se baje vračajo na delo v vedno večjem številu. Številno stavkarjev, ki delajo sedaj, znaša nekako 55,000 mož, kar pomenja povečanje za 2500 mož od petka naprej. Veliko trpkosti proti njih voditeljem je opaziti med vračajočimi se premogarji in onimi, ki še stavekajo. Vsled tega napovedujejo vnaprej, da jih bo dosti odpadlo od premogarske federacije radi nezadovoljivega vodstva.

Vlada še vedno zamore prisiliti lastnike premogovnikov, da sprejmejo neke vrste dogovor, ki bi bil sprejemljiv za premogarje. Ministrski predsednik Baldwin, ki je skrajno spravljive narave in ki baje ni proti delavcem, bo mogoče uspešen v stvari, ki se je izjalovila Churchill, ko je skušal slednji zlomiti trdovratno stališče lastnikov premogovnikov.

Neki list pravi: —

— Mr. Churchill se mogoče ni posrečilo pregovoriti lastnike, da pogoltnjejo njegov načrt, a Mr. Baldwin ga lahko potisne s kolcem po njih grlu.

Brez smisla pa je razpravljati o tem sedaj. Nikdo ne ve pozitivno, kakšnih misli je Baldwin. Tekom svojega bivanja v kopalšču je previdno molčal.

Vsa Anglija se vprašuje, kaj bo storil, ko bo zopet posegel v premogarsko krizo, kar se bo najbrž zgodilo v četrtek zjutraj.

Newyorčan v rokah mehiških banditov.

Mehiški banditi so napadli in oropali ameriški avtomobil ter odvedli trgovca Rosenthala iz Woodmere v gore. — Bandite zasledujejo mehiške čete.

MEXICO CITY, Mehika, 14. septembra. — Jacoba Rosenthala, dobrostoječega trgovca, ki živi v pokouju v Woodmere, L. I., so odvedli v pretekli noči banditi v bližini Cuernavaca.

Rosenthal se je nahajal ob dotičnem času v avtonobilu ter se je vračal v glavno mesto iz Cuernavaca v družbi par nadaljnjih Amerikancev. Banditi so odvedli Rosenthala, potem ko so oropali celo družbo.

Oborožena skupina je prisilila Rosenthala, ki je star 62 let, da jih spremlja v strme gore države Morelos.

Arthur Lane, tajnik ameriškega poslanstva, se je komaj izognil isti usodi vsled svarila nekega Amerikanca, ki je pobegnil iz pasti banditov.

Svarilo je napotilo Mr. Lane-a, da se je vrnil v Cuernavaca, kjer je prenočil.

Ugotovilo banditskega glavarja, ko je izbral Rosenthala kot jetnika, kaže baje, da so banditi iskali nekega odličnega Amerikanca, o katerem so domnevali, da se muči v Cuernavaci.

Rosenthal, ki se je mudil v Mexico City na obisku, ne zna govoriti španski ter je nepoznan tukaj. Vsa znamenja kažejo, da so napravili banditi napako s svojo žrtvijo.

Ko so preiskovali žep Amerikancev, je bilo čuti šum nadaljnega avtomobila. Banditi so se razpršili ob estvi ter namerili svoje puške. Avtomobil je vozil Ed Quirk, ameriški uslužbenec Anglo-American banke. Ko je zapazil roparski napad, je pognal svoj avtomobil v največji dir ter zletel z njim mimo banditov, ki so pričeli streljati nanj.

Quirk je srečno ušel vsem krogom in medpotoma srečal avtomobil, v katerem se je vozil Arthur Lane v spremstvu žene in otrok. Quirk je zaklical Lane-u, naj obrne, ker so banditi blizu. Lanes je storil to ter se vrnil v Cuernavaca.

Ko so dospeli ostali član Rosenthalove družbe z avtomobilom v prvo večjo naselbino, so obvestili oblasti. Deset avtomobilov, polnih vojakov, je takoj odšlo na zasledovanje banditov, a vsled pozne ure ter velike teme niso našli nikakih sledov. Čete pa nadaljujejo kljub temu z iskanjem.

Domnevajo, da bodo v par dneh zahtevali odkupnino za Rosenthala.

Huehilar, najbližja vas v bližini, je tipična indijanska vas, predstavljajoča par bornih koč. Prebivalci se pečajo s farmanjem ter prodajajo sadje mimoidočim. Cuernavaca-Mexico City cesta je na tej točki zelo strma, ker se nahaja Cuernavaca v višini 5000 čevljev ter križa cesta razvodje pri Tres Maria v višini 10,000 čevljev.

Indijanci države Morelos so sedaj precej mirni, a uživajo sloves, da nimajo nobenega obzira do človeškega življenja. Ko je prišel Zapata s svojim gibanjem, so mu sledili Indijanci iz države Morelos, ki so postali hitro znani radi svoje okrutosti.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA". NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDR. DRŽAVAH.

Stroga obsodba dveh zločincev.

Dva bandita sta bila obsojena na dosmrtno ječo kot zločinca iz navade. — Eden je pričel kot vlomilec v starosti devetih let.

Theodore Hemmerlein, star 32 let ter Joseph Gowaski, star 27 let, oba prejšnja kaznjena, sta bila obsojena včeraj na dosmrtno ječo, ko sta se priznala krivim poskušenege vlom. Obsodil ju je sodnik Mancuso Prvikrat v tem sodišču je bila naložena ta skrajna kazen na temelju Baumesove postave. Ko je prosil zagovornik obeh za milost ter izjavil, da je "v sedanjih časih vsakdo proti ubogim zločincem", se je sodnik nasmešnil ter izjavil, da sledi postavi.

Moža sta bila aretirana dne 17. avgusta, potem ko sta oropala dom Andrew Vaughana na iztočni 58. cesti.

Detektiv McNally je našel mlajšega Gowaska, ko je sgušal prodati nekaj plena na Allen Street in eho uro pozneje sta bila starejši Gowaski in Hemmerlein aretirana. Nato je našla policija preostali plen, ki je vključeval violino, radijo in prstan z demantom.

Hemmerlein so spoznali po njegovi aretaciji kot moža Roze Hemmerlein, ki je bila ujeta pred enim letom s člani "Cowboy" Tessler bande. Bila je poslana v jetnišnico; ostali člani tolpe so dobili dolge zaporne kazni.

Zopetne homatije na Kitajskem.

Kantonska vlada je najela ljudsko posojilo. Narodna armada na severu se pripravlja na ofenzivo. — Reakcionarji so imeli vojno postevotanje v Peking.

KANTON, Kitajska, 14. septembra. — Vlada bo najela 15,000,000 dolarjev posojila, da financira ekspedicijo proti severu.

Vlada je že porabila prvotno posojilo v znesku \$2,500,000 ter prosi sedaj javnost, naj ji pomaga s podpisavanjem druge serije v znesku petih milijonov.

Zaupanje v obligacije je veliko, in banke škontirajo te obligacije za ugodne pogoje.

TOKIO, Japonska, 15. septembra. — Ameriški poslanik, Mae Veagh, se je oglašil včeraj neformalno pri zunanjem ministru ter se informiral glede stališča Japonske napram razmeram na Kitajskem. Glasi se, da je japonski zunanji minister izjavil, da ne misli Japonska na vmešavanje, razven v slučaju ogroženja življenja in lastnine Japoncev.

PEKING, Kitajska, 14. septembra. — Mandžurski voditelj Čang Tso Lin je objavil, da bo prišel v Peking, da predseduje splošni vojaški konferenci. Na tej konferenci naj bi izdelali načrte proti kantonski armadi na jugu in narodni armadi na severu. Zadnja armada, ki je bila aprila meseca prisiljena zapustiti Peking ter se umakniti nadalje proti severu, se nahaja v bližini mongolskega pogorja ter je odredila vse potrebno za ofenzivo.

LONDON, Anglija, 14. septembra. — V tukajšnjih oficijelnih krogih skušajo dati položaju na Kitajskem ugodnejše lice.

Porenska prosta v dveh letih.

Briand in Stresseman se pogajata glede odpoklica okupacijskih čet. Pogoj so velikanska posojila, od katerih naj bi profitirala Francija. — Poincare se približuje Nemčiji.

ŽENEVA, Švica, 14. septembra. — Veliko važnost pripisujejo sestanku francoskega zunanjega ministra Brianda z nemškimi zunanjim ministrom, dr. Gustav Stressemannom. Glasi se, da je pričakovati nadaljnega sestanka obeh, na katerem bo spravljal dr. Stressemann na površje vprašanje umaknitve zavezniških okupacijskih čet iz Porenške. Iz dobro informiranega kroga se glasi sedaj, da bo privolil Briand, v popolnem soglajhu s svojim Nemčiji prijaznim stališčem pripustiti Nemčije v Ligo narodov, v odhod okupacijskih čet, v kolikor pride vpoštev Francija, v teku dveh let ter upravo Saar doline Nemčiji pod pogojem, da se bo Nemčiji posrečilo dobiti na svetovnem trgu posojilo približno štirih tisoč milijonov dolarjev, za katero naj bi služila kot jamstvo nemške železnice in industrije. 52 odstotkov tega zneska naj bi pripadlo Franciji na temelju reparacijskega dogovora, vsled česar bi bilo Franciji mogoče odplačati svoje dolgovne v Ameriki.

Tak dogovor bi tudi služil kot obvestilo na naslov Italije, da ni Francija brez mogočnih prijateljev v Evropi. Vsled zadnjega atentata na Mussolinija je sondiral neki italijanski uradnik Briandag lede vprašanja, da se izžene kak ducat proti-fašistovskih Italijanov ter zatre proti-fašistovski list "Corriere degli Italiani". Dobil pa je dvomljiv odgovor, da ne more Francija delati nobeni inozemski sili posebnih ugodnosti in da se bo delovanje Italijanov v Franciji omejilo le v toliko, v kolikor nasprotuje francoskim postavam.

ŽENEVA, Švica, 14. septembra. S poročili, ki so prišla semkaj iz Pariza, se glasi, da je ministrski predsednik Poincare popolnoma odobril govor zunanjega ministra Brianda tekom sprejema Nemčije v Ligo. Poincare podpira celo prizadevanja Brianda, da se uveljavi zbliznanje med Nemčijo in Francijo.

Poročila angleških konzulov pravijo, da je v provincah Čengtu in Čunking vse mirno in da je bila izdana proklamacija, da bo zavarovana angleška lastnina.

VELIKE POVODNJI V KANSASU

Pet ljudi je izgubilo življenje tekom povodnji v Kansasu. — Materijalna škoda znaša \$4,000,000. Preplavljena sta Burlington, Madison in dežela v okolici. — Vodovje je pričelo padati.

EMPORIA, Kans., 14. septembra. — Povodnji in viharji v južno-iztočnem Kansasu so uničili najmanj pet človeških življenj, preplavili več mest, pozročili škodo, katero cenijo na štiri milijone ter vzeli streho številnim ljudem. Brzobjavne zveze so bile ovirane. Isto velja glede prometa na nekaterih stranskih in tudi glavnih železniških progah.

Velikanski nalivi v nedeljo v razvodju Neosho, Cottonwood in Verdigris rek so napolnili struge. Škoda, povzročena od tega, je bila težka, ko je drvelo valovje proti jugoiztoku. Poročila, ki so dospela semkaj, izjavljajo, da je bila škoda največja v poljedelskih okrajih.

Cottonwood reka je bila včeraj štiri milje široka. Polja so bila preplavljena tako globoko, da so izgledali kupi detelje kot majhni otoki, dočim je bilo videti na drugih poljih le vršiče koruze. Pod Neosho padci, severno od mesta, kjer se izliva Cottonwood v Neosho reko, je bila zadnje imenovana reka na nekaterih mestih več milj široka. Pozneje je pričela voda povsod upadati. Dve življenji sta bila izgubljeni v Madison ob Verdigris reki, južno od tukaj.

Burlington ob Neosho reki je bil močno prizadet. Trgovska zbornica je naprosila gubernerja Paulena, naj izda splošen poziv na pomoč. V poročilu na gubernerja se glasi nadalje, da so številne družine v poljedelskih okrajih brez vseh sredstev.

V preplavljenem ozemlju so mesta Madison, Burlington, Leroy, Quincy, Mood in Saffordville.

Iz Coyville, osem milj severno od Fredonia v Wilson okraju, poročajo, da je dosegla reka Verdigris novo višino in da je stala voda na cestah tri čevlje visoko. Povodenj je dosegla svoj višek v nedeljo ponoči in v pondeljek je pričelo vodovje že upadati.

Junaštvo telefonske operatorice, Mrs. June Chubb, ki je vztrajala na svojem mestu kljub naraščajoči vodi ter pošiljala naokrog alarme, je najbrž rešilo življenja številnih prebivalcev Burlingtona, ki so spali, nezavedajoči se nevarnosti. Pozneje so jo rešili s čolnom iz drugega nadstropja hiše.

Dvanajst mrtvih pri koliziji.

BUKAREŠTA, Romunska, 14. septembra. Pri koliziji dveh osebnih vlakov na progi Bukarešta-Temešvar, je bilo ubitih dvanajst oseb in devet in dvajset nadaljnjih ranjenih.

Vierkoetter hoče zlomiti rekord Francza.

KOLIN, Nemčija, 14. septembra. — Ernst Vierkoetter, nemški plavač, ki je preplaval dne 30.

avgusta Angleški kanal v rekordnem času, kojega čin pa je prekosil Francoz, George Michel, je odpotoval v Calais, da vprizori nadaljni poskus, da porazi rekord Francoza.

Smrt starke.

SCRANTON, Pa., 14. septembra. — Mrs. George Pancur, ki je baje dosegla starost 115 let, je umrla včeraj na domu svoje unukinje, Mrs. Thomas Prizenski, v Blakely Rojena je bila leta 1811 v Avstriji ter je prišla 1888 v Ameriko s svojim sinom Josephom. Sin je star sedaj 80 let.

Seznam.

To je seznam, ki pokaže, koliko ameriškega ali kanadskega denarja nam je treba poslati, da poskrbimo v stari domovini izplačilo označenega zneska, bodisi v dinarjih ali lirah. Podatki so veljavni do preklica, ki se po potrebi objavi na tem mestu.

Ne dvomimo, da Vam bo ta ponudba uga jala, posebno še, ako boste vpoštevali svojo korist in našo zanesljivo ter točno postržbo.

Dinarji		Lire	
Din.	500 \$ 9.45	Lir	100 \$ 4.30
Din.	1,000 \$ 18.60	Lir	200 \$ 8.30
Din.	2,500 \$ 46.25	Lir	300 \$12.15
Din.	5,000 \$ 92.00	Lir	500 \$19.75
Din.	10,000 \$183.00	Lir	1000 \$38.50

Za pošiljate, ki presega 50 Desettisoč Dinarjev ali pa Dvatisoč Lir dovoljujemo poseben znesku primeren popust.

Nakazila po brzobjavnem pismu izvršujemo v najkrajšem času ter računamo za stroške \$1.—

FRANK SAKSER STATE BANK
82 Cortlandt Street Phone: CORTLANDT 4687 New York, N. Y.

Posebni podatki.

Priljubljen za izplačila ameriških dolarjev v Jugoslaviji in Italiji znaša kakor sledi: za \$25. ali manjši znesek 75 centov; od \$25. naprej do \$300. pa 3 cente od vsakega dolarja. Za večje svote po posebnem dogovoru.

GLAS NARODA

(SLOVENE DAILY)

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, president. Louis Benedik, treasurer.
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt St., Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
"Voice of the People"

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Za celo leto volja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
in Kanada	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Za četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izveniši nedelj in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošiljati po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 82 Cortlandt Street, New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 2876.

FRANCIJA IN ITALIJA

Časopisje dosti poroča o velikem pogumu laškega diktatorja Benita Mussolinija.

Toda njegov pogum ni pogum razsodnega človeka.

Mussolini je tako pogumen kot pustolovec, ki je samovoljno zašel v stiske in kateremu je pogum skoro edino orožje.

Da je to res, je posebno značilno iz njegove izjave: — Če bi bila padla bomba v avtomobil, bi jo bil zgrabil ter jo vrgel nazaj na atentatorja. Tega sem se naučil v vojni.

Take bravure so v zadnji svetovni vojni res počeli nekateri vojaki, toda če je bil Mussolini med njimi, ni še natančno dognano.

Ta njegova otroška izjava je osmešila celo zadevo. Nadalje pravi italijansko časopisje, da zna obdržati laški diktator v najbolj usodepolnih trenutkih svojo hladnokrvnost.

Pri zadnjem atentatu se je bil pa strahovito razburil.

Če bi bil obdržal mirno kri, bi najbrže ne bil obtožil Francije, da je zasnovala proti njemu zaroto.

Ne da bi imel kak dokaz, je javno očital Franciji, zakaj jim gre na roko ter jim takorekoč direktno pomaga pri rušenju laškega fašizma.

S tem sumičenjem, ki je že grozljivi podobno, je vrgel Mussolini bombo preko francoske meje.

Ako jo bo Francija ujela ter jo vrgla pravočasno nazaj, lahko Italiji še slaba prede.

Vsa Mussolinijeva zunanja politika je plod pustolovskega poguma.

Z vsakomur se hoče prepirati, slehernemu preti, povsod si ustvarja nove sovražnike.

Enkrat hoče zasesti Slovenijo do Save, enkrat hoče preko Brennerja v Berlin; proti Rusiji mobilizira, v Afriki ustanavlja italijansko kolonijalno kraljstvo ter proglašava nadvlado Italije nad Sredozemskim morjem.

Neprestano gobežda, udejstviti pa ne more ničesar.

Predno so se sestali delegatje Lige narodov v Ženevi je gobeždal, da bo ustvaril italijansko-španski blok, ki bo nekaka protiutež proti angleškim in francoskim aspiracijam v Sredozemskem morju. Pa je ostalo le pri gobeždanju.

Danes je Mussolini v Italiji še mogoč, toda kmalu ne bo več.

Ako bo priletela bomba, ki jo je vrgel proti Franciji, nazaj, bodo v nevarnosti življenski interesi Italije.

DAUGHERTY PRED SODIŠČEM

Daugherty je bil v kabinetu pokojnega predsednika Hardinga zvezni državni pravdnik, torej človek, kojega naloga je bila neizprosno zasledovati vse kršilce ameriških postav.

Naloga državnega pravdnika je, spraviti kršilca postave pred sodišče, nakar sodnik svoje opravi.

Zvezni državni pravdnik je eden najvišjih justičnih uradnikov v deželi.

Današnji se od vsakega človeka, posebno pa od zastopnika pravice, zahteva, da zna razločevati med mojim in tvojim.

O Daughertyju se je pa zadnja leta govorilo, da te razlike ob getovih prilikah ni hotel poznati.

Pozvali so ga pred sodišče, in sedaj se vrši proti njemu proces.

Pravijo, da ni nobene bistvene razlike med republikami in monarhijami.

Pa je, in še prav velika.

Še nikdar ni v nobeni monarhiji stal justični minister kot obtoženec pred sodiščem.

Če je justični minister v monarhiji zakrivil kako nepoštenost, so ga poslali kratkomalo v penzjon, ter mu dali za popotnico visoko pokojnino ter zlat križec ali zlato medaljo za "usluge", ki jih je izkazal državi.

Pripomniti je treba seveda, da pride v monarhijah le malokateremu uradniku sleparija na misel.

Dopis.

Sharon, Pa.

Pokopali so Ano Cimperman z 2 leti starim detetom Mildred. Obžgali sta se pri eksploziji peči. Pogreb je bil 12. septembra ob 2. uri popoldne iz novega slovenskega Doma v cerkev sv. Antona, od tam pa na Hrvaško pokopališče. Mati je bila stara 24 let in hčerka pa 2 leti. Takega pogreba še nisem videl tu v bližini. Mati in hčerka sta spadali k društvu S. N. P. J. št. 262. Obenem je bila mati tudi delničarka našega novega Doma v katerem je tudi počivala s hčerko na mrtvaškem odru. Prijatelj in znanci iz vseh bližnjih naselbin so ju prišli gledat in spremiti do groba. Darovali so tudi veliko cvetlic, da je bilo vse obloženo. Ljudje so kar trumoma prihajali in obžalovali nesrečo, ki se je nepričakovano dogodila.

Sprevid je bil tako lep, da ga farrellški Slovenci ne pomnijo. Bilo je čez 70 avtomobilov. Igrala je tudi godba slovenskega Doma do cerkve, kamor smo korakali. Pogrebi so nosili rakev iz slovenskega Doma v cerkev in potem so jo odvedli na avtomobilu do pokopališča.

Župnik Medj je imel lep govor, v katerem je rekel: Če bi človek imel kamenito srce, se mu mora omehčati, ko vidimo tak prizor. In res, kamor si pogledal, si videl solzne oči. Ranjka je zapustila poleg moža še tri male otroke od 6 tednov do 5 let stare. Zapustila je tudi tu živeče staršice, sestri in brate, po imenu Biček. Vidite rojaki, kaj je Slovenski Dom za člane. Kam bi položili ranjko z otrokom, ko bi ne imeli skupnega Doma? Privatne hiše, oziroma sobe so premajhne; niti cvetlice ne bi šle v eno sobo, kam so dva mrljica. V Slovenskem Domu je bilo dovolj prostora za vse. Ljudje so ranjko obiskovali, kar bi v privatnih prostorih ne mogli, in hvalili so Dom.

6. septembra 1926 smo otvorili novi Slovenski Dom, kjer smo se skupno z njo veselili. Pri otvoritvi je bilo veselje, danes je pa žalost. Oddalec kaže zastava, ki visi na poldrogu nad Slovenskim Domom, da ni nekaj vse prav. Zastava oznanja smrt. 6. septembra smo otvorili Dom, 11. septembra so pa že pripeljali članico z detetom, ki sta prva počivala na mrtvaškem odru v našem Domu.

Dom je potreben. Za vse ga lahko uporabljamo za pouk, za petje, godbo, plese in zabave ter tako tudi za počitek, predno nas odpeljejo na pokopališče. Opozarjamo vse tukajšnje Slovence in Slovence, kateri še niste člani našega Doma, da se nam pridružite, da pomagamo skupno Domu, kateri naj bi bil vseh last brez izjeme. Pridružite se, dokler ni prepozno.

Vsi tisti pa, ki ste malo zaostali s plačevanjem, ste naprošeni, da storite svojo dolžnost s tem, da vsi plačate svoje delnice. Nekatere so poprej rekli, bomo potle dali, ali se pridružili, ko bomo videli kaj da bo. No, sedaj smo tu kaj in vidimo kaj je. Dom nas kliče k skupnemu delu. Torej proč s slabimi nameni in slabimi obljubami!

Naj še omenim, da smo na 6. septembra imeli še dosti dobre dohodke kljub slabi vremenu. Vseeno so nas rojaki obiskali iz več daljnih krajev in nam pripomogli k boljšem izidu. Ker se pa vsakemu posameznemu ne morem zahvaliti, se zahvalim najlepše vsem skupaj ki ste nas posetili in počastili na dan otvoritve.

Dobil sem tudi več pisem od posebnih rojakov kakor tudi od društev, ki so poslali tudi dar za Slovenski Dom, kar je prišlo vse v določene roke. Lepa hvala! Vse bo objavljeno prihodnjic.

Slovenski Dom in njegovi člani izrekajo soprogo Frank Cimpermanu in njegovim otročičem sožalje.

A. Valentinič.

Novice iz Jugoslavije

Smrt ruskega begunca.

Ponoči, ko so se ljudje na beograjskem Kalimegdanu najbolje zabavali in je sviral glasba razne poskočnice, se je nenadoma zaslilo iz parka pet strelcov. Zandarji in gosti, ki so hoteli v park, so našli v mlaki krvi 26-letnega emigranta glasbenika Evgenija Skunkega. Vseh pet krogel ga je zadelo blizu srca. V obupnem stanju so ga pripeljali v bolnico, kjer je kmalu nato umrl. V ganljivem pismu prosil prijatelje, naj njegovo matere ne obveste o katastrofi. Obupen čim je izvršil v silni bedi.

Misteriozen samomor v Beogradu.

V zadnjem času se je mudila v Beogradu rodbina Wibach iz Hamburga. Mož je baje bogat trgovec, ki je večkrat prihajal v Jugoslavijo. Gospa Wibach je te dni s svojim sinčkom odpotovala na Bled, kjer naj bi počakala svojega moža. A prišlo je drugače. Wibach ni prišel v hotel "Moksko" kjer je ložiral, marveč je ob je petih zjutraj, precej vinjen v hotelu "National" najel sobo, naročil še poldrug liter vina ter ukazal sobarici, da ga nikdo ne sme motiti do osmih zvečer. Že ob desetih pa se je zaslisal s hodnika obupen krik in klici na pomoč. Wibach se je popolnoma nag pojavil na hodniku ter kričal in gestikuliral, potem pa se zo-

pet zaklenil v svojo sobo. Ko ga je sobarica hotela ob osmih zvečer zbuditi, je našla tuja mrtveca na postelji. Na mizi pa so bile prevrnjene čaše ter ostanki kokaina in veronala. Beograjska policija se trudi, da bi razjasnila to zagonetno smrt. Pri mrtem Wibachu niso našli niti pare dinarja.

Romunski novinarji v Dalmaciji.

Romunski novinarji, ki so prišli v Split, so si tekom dneva ogledali znamenitosti mesta in zlasti tudi divni Marjan. Na prijateljskem obedu, ki ga je veliki župan priredil gostom na čast, je veliki župan Perović v svoji napolni podarjal zasluge romunskega naroda za ujedinjenje Jugoslovancev. Uredniku lista "Novo doba", J. Kisiću, je bil pri tej priliki izročeni Oficirski red romunske krone, s katrim ga je kralj Ferdinand odlikoval v priznanje zasluge za organizacijo komiteja tiska Male antante. Popoldne so si gostje ogledali zanimive Solinske izkopine. Romunski gostje so preko Dubrovnika odpotovali v Beograd.

KATAR MEHURJA
Bolečine lahko preženete s Santal Midy
Zavrnite vse ponarabe. Glejte za besedo "MIDY" Napredaj v vseh lekarnah.

Novice iz Slovenije.

Pravica pride vedno na dan.

Meseca novembra leta 1924 je obiskal razne pohorske vasi neki krošnjar iz Dalmacije, ki pa se je bavil tudi s tihotapstvom denarja. Mož je imel okoli 40 kg zlatega in srebrnega denarja, ki ga je skušal na zvit način vtihotapiti v Avstrijo. Ker sam ni poznal do bro obmejnih krajev, je skušal dobiti razne pomočnike, da bi mu pomagali in ga podpirali pri njegovem načrtu. Ker je tihotapstvo v obmejnih krajih vedno dobro razvito, je dalmatinski krošnjar kmalu našel pomagata v osebi sedaj že mrtvega Ivana Veronika, njegovega brata Martina Veronika in nekega Krist. Svečka iz vasi Remšnik, ki so mu obljubil vso svojo podporo. Slednje imenovani pa so pri tem imeli svoje zve te namene in so se domenili, da organizirajo vse potrebno, da Dalmatince zvedejo v zmozi in se pr tem polastijo plena.

Omenjeni Ivan Veronika je imenovanemu Dalmatincu v nahrbtniku pomagal nositi kovani zlat in srebrni denar, ostala dva pr sta na meji pričakovala ekspedicijo kot finančna organa in jo v ugodnem trenutku napadla. Ivan Veronika, ki je dobro vedel za fingiran napad od strani teh "finančnih organov" je takoj na prve kliče vrgel nahrbtnik na tla in zbežal. Isto pa je iz strahu po napadu storil seveda tudi Dalmatince. Oba "financarja", Martin Veronika in Krist. Sveček, sta nato pobrala bogati plen in izginila v temno noč. Stvar je pozneje prišla na dan, a kazensko postopanje proti storileem je bilo ustavljeno, ker so leti vso krivdo zanikali, prič na nobenih ni bilo na razpolago.

Te dni pa so se roparski napadalec sami izdali in nekim svojim tovarišem zaupali ves dogodek. Ti pa so stvar prijavili oblastim ki so storilec zopet spravili ur varno in oddali v zapore okrožnega sodišča v Mariboru. Upati je da bo z ozirom na te nove dokaze proti zvitim roparjem postopanje obnovljeno in da jih tako doseže kazni, ki so jo zaslužili.

Je pač star pregovor, da pride pravica slej ali prej vidno na dan.

Aretacija nevarnih vlomilcev.

Ker so se zadnji čas dnevno množili vromi in tatvine je ljubljanska policija vprizorila lov na sumljive elemente; izvedla je strogo racijo v mestu po vseh javnih lokalih in prenočiščih, koder je vedela, da imajo zatočišče tuji lastniki nevarni elementi, kakor tudi po šupah v okolici mesta. Rezultat je bil izredno povoljen. Prijeli so 12 sumljivih oseb, med njimi nekaj vlačigarjev in vlačugaric, pa tudi nevarne tatove in vlomilce. — Te dni je prišel policiji v roke nevaren vlomilec France Pibernik, brezposelni hlapec, delomrznež, postopač, a vedno dobro živč ob številnih vromov in tatvin. Pibernik je mlad, a nevaren človek. Star je 26 let, rodom iz Mokronoga. Klati se vedno po svetu. S poglavarjem ljubljanskih

vlomilcev in pustolovcev Janezom Možino je koncem meseca izvršil vrom v litijski konsum, od koder sta oba odnesla za 63.000 Din. raznega manufakturnega blaga, ki sta ga pozneje spravila deloma v denar in Ljubljani in pri Bosančih. Možino so prijeli, a Pibernik je pravočasno odnesel pete in odšel na veselo potovanje po Primorju. Živel je udobno, no končno se je zopet pokazal v ljubljanskem gnezdu vlomilskih tičev in tatov. Ko se je te dni prijazen razgovarjal na klopi v tivolskem parku z neko svojo sorodnico, ga je zalotila roka pravice in moral je na policijo.

Vlomi v Ljubljani.

Vlomilci ne mirujejo... V Ljubljani so sedaj marljivo na delu, toda kriminalni organi ljubljanske policije so jim vedno za petami. Vrom pri V. Sterniši na Jurčičevem trgu je predmet intenzivnih poizvedovanj. Dobljeni so gotovi indiciji, ki napovedujejo, da bo najbrž storilec kmalu v mreži. V noči od 27. na 28. avgusta je nepoznan mož skušal vlomiti v trafikio Frica Juvana v Kolodvorski ulici. Ker je pri trafikii nastal precejšen ropot se je zbudila Mariča Pavlinova, odprla okno in zapazila nekega možkega, ki je takoj urnih krač odkuril izpred trafikie. Še nekaj trenutkov in bi se mogoče vlomilec posrečilo priti v trafikio, da ni bil prepeden. Škode ni. Strokovni učitelj in upravitelj Mestnega centralnega vrta, Josip Kobal, je obvestil policijo, da je 27. avgusta nekdo po noči vlomil v barako Mestnega centralnega vrta v Mestnem logu ter odnesel razno vrtnarsko orodje in semena v skupni vrednosti okoli 600 Din.

Telesne poškodbe.

Poglavje o telesnih poškodbah je v kroniki in kriminalistiki zanimivo. Redek pa je slučaj, da bi bil varuh pretepen od varovane. To se je zgodilo v Zg. Šiški. Ivan Čarman, lastnik tovarne čevljev in gamaš, je šel mimo delavca Ivana Somraka. Ta ga je povabil k sebi v stanovanje. Nič hudega slučič, se je Ivan Čarman očezal vanj. Ko pa je vstopil, je Somrak zaprl sobo in začel udrihati po Čarmanu. Poškodoval ga je po glavi in životu. Kakor pravijo, je bil povod temu nenadnemu napadu ta, ker je bil Ivan Čarman od sodišča postavljen za varuha Ivana Somraku, proti kateremu je teklilo sodno postopanje, da se ga stavi pod kurateljo radi zapravljenosti.

— Trgovski sodnik Oskar Kerner zida s svojim tastom hišo ob Aleševčevi cesti. Betonska dela pri stavbi mu opravlja Fran Kotnik, ki izdeluje razne betonske izdelke. Te dni ga je Kerner naprosil, naj mu sestavi plačilno listo za delavce, da jim more v soboto izplačati zaslužene mezde. Kotnik ni dal odgovora. Nasprotno je Kernerja udaril in ga lahko poškodoval. Vzrok je v tem, ker ni hotel dati mezde njemu, da bi jo potem plačeval delavcem.

Peter Zgaga

Zakonska idila.

Zakonska spalnica. Mož je obrnjen v kot in svari. Žena čuje. V postelji joka in očiček.

Ze par dni mu ni nekaj prav, ze par dni sitnari.

Žena mora vsako noč dvajsetkrat po tridesetkrat vstati. Silno je ze utrujena.

Rada bi rekla možu, naj gre pogledat, kaj je otroku, pa si ne upa. Sama vstaja in ga tolaži.

Otrok joče, vedno hujše in hujše. Mož se začne preobračati v postelji. Žena se potuhne kot da bi spala.

— Torej bo vendarle vstal in šel k otroku, — misli sama pri sebi.

Mož se preobrača, zdeha in nekaj mrmlja.

Končno vstane. Ženi se odvli klemen od srea.

— O, saj ni tako slab, kot sem si mislila. Saj ima sree. Otrok se mu smili in tudi jaz se mu smilim. Napačno sem ga presojala. Krivico sem mu delala.

Mož se oblači in nekaj mrmlja. Žena se dela kot da bi se zbudila ter zaspano vpraša:

"Kaj je?"

Prepričana je, da ji bo mož odgovoril: "O, nič, otroka, bom odel. Gotovo ga zebe, revčka, da tako joka".

Toda mož pravi: "Kaj bi bi bilo? Nič ni! V oštarijo grem. Kdo bo pa poslušal to kričanje..."

Rojaka sta se pogovorjela, kaj bi storila, če bi imela dosti denarja.

— Kaj bi storil, če bi naenkrat otipal v žepu stotak?

— Če bi naenkrat otipal v žepu stotak, — je premišljeval rojak — hm, kaj bi storil? Aha, že vem, kaj bi storil. Najprej bi ga lepo zmenjal, potem pa šel domov k ženi in ji rekel, da sem dobil v žepu dvajset dolarjev.

Moški so res čudni. Ako ženska možkega kaj vpraša, ji odgovori na vprašanje, namesto, da bi na njene misli odgovoril.

Ločitev zakona ni vselej konec, pač pa marsikdaj — začetek ljubezni.

Marsikdaj je bila že baklja, ki je imela namen razsvetliti ves svet, pogašena s kozarcem vode.

Kot je čitateljem že znano, smatra verska sekta teozofov mladega Indijca Krišnamurtija za novega Mesijo.

Krišnamurti potuje po Ameriki ter propagira svoje nazore. Pri neki priliki je rekel: — Zakon je prav dobra naprava, toda zame ni. Jaz se nikdar ne bom ženil.

Krišnamurti ima o zakonu baš take pojme, kot jih imajo suhači o prohibiciji.

— O, prohibicija je prav dobra. — pravijo — koristna za narod in deželo, toda mi ga bomo še zanaprej čehali v božjem strahu.

— Zvečer bom pa pripeljal mojega prijatelja seboj k večerji.

— Za božjo voljo, nikar — mu je ugovarjala žena. — Saj vendar veš, da nas je večeraj pustila kuharica na cedilu, da imata otroka ošpice in da je mati pri nas, ki ne prestanto situari. Kaj bo vendarle rekel!

Po 4% obresti za vloge na SPECIAL INTEREST ACCOUNT

Naše mesečno obrestovanje je ugodno ne samo ako vložite, temveč tudi ako dvignete. Obrestni plačamo za vse pretekle mesece do konca onega pred dvigom. Zato priporočamo vlagati denar pri nas tudi onim, ki ga nameravajo v kratkem zopet dvigniti.

Frank Sakser State Bank
82 Cortlandt Street : : New York, N. Y.

Poljska in Litva.

Današnji položaj poljske republike naznača višek med politiko nasprotij Poljske pod vodstvom antante in pa med politiko sovjetske Rusije, ki goji prijateljstvo z Nemčijo.

Boj z Rusijo je vojaški in od leta 1921 po zmagi Pilsudskega nad boljševiki ni več tako oster. Številni spopadi ob meji v teku treh let so male praske. Navadno so bili to le boji poljske policije z upornimi ljudstvom Bele Rusije, ki temelje na tihotapstvu raznega blaga in živine v Rusijo. Taki spopadi se vrše se zdaj in poljska policija ima ogromne žrtve. Na Poljsko je v enem letu izginilo 70 poljanjev. Med večjimi spopadi je najbolj znana bitka pri Stolpeci 1. 1924. Letos ok. majski revoluciji je Pilsudski zamenjal obmejno policijo z redno vojsko. Poleg obmejnih čet je v Okresih še del armade, ki ima tam svoje vaje. Po raznih vesteh so ojačene tudi ruske obmejne posadke, vendar spopadov ni. Poljaki so ujeli le posamezne rdeče vojake, ki so v času poplave zabrodili na levi breg Sluča in drugih rek. Pač pa so Poljaki silno poostriili obmejno službo, ker prihaja iz Rusije vedno mnogo ljudi in še več jih prehaja iz Poljske. To so večinoma vojni ujetniki, ki se vračajo v domovino. Kak pomen ima militarna zacija meje, pa je razvidno iz načrtov zunanje politike.

Že položaj med Poljsko in Litvo pomeni vojno nevarnost. Od kar je general Żelikovski kot poljski d'Annunzio zasedel litvanske glavno mesto Vilno in s plebišcitom, ki ga je sam izvedel, obdržal ves ta del Litve pod Poljsko od takrat vodijo Litvanci splošer boj s Poljaki. Akeije in protesti pri veleposlaniški konferenci, potem v Haagu, v Ženevi, so bili brez uspeha. Zato so Litvanci pripravljali, da z orožjem osvobodijo svojo prestolico. Boji se na meji ponavljajo. Litvansko ozemlje je pravi vulkan uporov in zdaj se vrši v Vilni velik proces proti sto tisoč litvanskim zarotnikom. V tem boju s Poljaki so se Litvanci približali politiki Rusije. Posebno bivši ministrski predsednik Litve deluje na zvezo s sovjeti. Pred kratkim so došla policijska poročila, da vodijo letne vaje litvanske vojske ruski častniki.

Litva pa ni edina mala država ob robu Rusije. Važni sta tudi Latvija in Estonka, ki sta pod vplivom Anglije sovražnici sovjetov. S tema dvema državicama in s Finsko, ki je bila dolgo v zvezi z Nemčijo, se je Poljski posrečilo navezati ozke stike in je verjetno, da se stvori tesen blok baltičkih držav pod vodstvom Poljske. Rusija se proti temu bloku odločno bori in izjavlja, da bo sklepala pogodbe le s posameznimi državami.

Na jugovzhodu ima Poljska prijateljsko Romunijo, ki se boji, da ji Rusi spet vzamejo Besarabijo in ima torej dovolj vzroka, da išče zavezništvo. Rusija trdi, da je pogodba teh dveh držav naperjena direktno proti nji.

Vsi ti zavezništvi na Poljske ne rešijo iz kočljivega položaja. Na zapadu preži Nemčija, ki ni le narodni, marveč tudi gospodarski sovražnik Poljske. Vprašanje zgorne Slezijske z Nemce ni rešeno, a Rad bi izvedel za naslov svojih dveh bratrancev FRANK in JOHN KRANJC, ki sta naseljena v Združenih državah. Jaz jim imam poročati več važnih zadev iz starega kraja, zato prosim, da se oglasita bratrancev, podomače Kovačev iz Rakitne pri Borovnici. — Joe Kranjc, Box 379, Fort Frances, Ont., Canada. (2x 14,15)

NAZVANIL0.

Našim naročnikom v državi Pennsylvaniji naznanjamo da jih bo v kratkem obiskal zopet naš znani zastopnik.

Mr. JOSEPH ČERNE in prosimo, da mu grede na roko, ter pri njem obnovijo naročnino. Upravništvo.

INDIJANSKA DEKLICA IN TRGOVINSKI TAJNIK HOOVER

Ko se je pred kratkim mudil trgovinski tajnik Hoover v Spokane, Wash., mu je podarila "indijanska princesa" Alice Garry krasno stkan lovski jopič.

Emil Adamič (Ljubljana):

Prirediteljem koncertov.

I. Časi, ko so pevске prireditve služile le dviganju narodne zavesti, so končno tudi pri nas že minili. Minevajo tudi že časi, da goje pevska društva petje in prirejajo lahke koncerte zaradi družabnosti. Bolj in bolj prihaja spoznavanje, da je treba kultivirati umetnost zaradi nje same, "l'art pour l'art". S tem spoznanjem pride tudi preorientacija v nazorih, ki se dotikajo izobrazbe pevovodij, pevcev, koncertnih prirediteljev, programov, pevskih iljev itd. Čisto z drugimi očmi bodo gledali izvajajoči na svoje delo, poslušalci na trud in vzvišen silj glasbenih družb. Ceniti, uvaževati in spoštovati bodo jeli umetnost samo. In tedaj se bodo spomnili tudi onih, ki jim to umetnost ustvarjajo, onih, ki so umetnosti posvetili ves svoj študij, ves svoj čas, glavo in sree, vse svoje življenje, ki pa gredo s to umetnostjo tudi za kruhom, ker jim je umetnost življenjski poklic, njihovo vse.

Brez teh stvariteljev glasbenih vsporedov, brez teh, če naj rabim ta izraz, liferantov glasbenega blaga prirediteljem koncertov se morajo take prireditve same obsebi nehati. Če verujemo, da je koncertna, javna gojitev glasbene umetnosti neprecenljiva kulturna potreba vsakega naroda, pa se take prireditve ne samo ne smejo nehati temveč jih moramo celo z vsemi silami, z vsemi sredstvi pospeševati, podpirati. Saj to v mali meri dela že država z vzdrževanjem gledališč, s podpiranjem glasbenih šol, s prispevki manjših svet resnim glasbenim društvom, s stipendijami nadarjenim glasbenikom; delajo tudi nekatere mestne občine, dela publika z denarnimi podporami. Vendar pa je teh raznoimenskih podpor v najmanjši meri deležen oni, ki je povzročitelj vseh koncertnih in enakih glasbenih prireditve; oni, ki je vse to ustvaril, kar se posamezno ali pa v zboru ali orkestru poje, igra ali trobi, skladatelj, oče vseh teh del; oni, ki živi le zato, da to ustvarja; oni, ki to ustvarja, da bi živel. Ali pa more živeti od tega? A mora! Saj je to poklic njegovega življenja, njegov kruh!

Kdo se zmeni za komponista? Koliko pevcev pa je, ki vedo, čigava je ta ali ona pesem, ki jo poje? Kdo je on, s čim se ukvarja, kako ustvarja, od česa živi? Ustvarjajoči stoji danes pri nas še daleč za proizvajajočim, produktivni za reproduktivnim.

Da, naši diletantje-komponisti, ki so glasbo gojili poleg svojega krušnega poklica v svoje razvedrilo, so si nekaj šteli v čast, ako so pevec njihova dela izvajali, ako je publika njihove skladbe po-

slušala in bili blaženi, ako jim je celo ploskala. Celu žrtvovali so kaj, samo da so slišali "samega sebe". Vse to jim je bilo prijetno dražilo, obenem pa so postajali zaslužni glasbeno-kulturni delavci. Poklicni glasbeniki pa so stradali. Preživljali so se s pičlim in suhim organizatvskim kruhom, ali s trdimi skorjami glasbenih učiteljev, kakor še dandanes. Da bi pa kateri izmed njih mogel živeti samo od glasbenega ustvarjanja, o tem se dolgo, dolgo ne bo moglo biti govora. Res, da imamo društva za varstvo živali. A kaj naj to pomaga Pegazu, ki smo ga literati po svoji usodi prisiljeni jahati!

Kar nas je pevec, smo sami reveži. Zato ne bi mogli vzdržavati niti enega samega umetnika. To je res. Toda v skromni meri bi mu vendar lahko segli pod pazduho, z malim procentom dohoda, ki jih je dalo proizvajanje njihovih del. Mirne vesti smo ga obrali za njegove avtorske pravice, za plod njegovega truda.

Ne maran kazati s prstom na prekrasne, mnogokrat milijonske avtorske dohodka, ki dotekajo glasbenikom drugih narodov in dedičem še desetletja po njihovi smrti. Za naše razmere značilna bi bilo sledeča. Peli so ga že sto in stokrat. Ako bi Vam vsakokrat dali le prav majhen del tega, kar so takrat plačali za pijačo, recimo celih pet dinarjev, pa bi danes imeli lahko svojo vilo". Če vile ne raztrgano bajto pa gotovo. No, pa še svojega kurnika nimam. Dobil sem za "Vasovalca" pred vojno in do danes — tri krome. — Res je, da danes ne vzamem zanj niti ene, toda to je bila samo primerna, kako se naši peveci za ustvarjajočega glasbenika prav nič ne brigajo.

Ne govorim zase. Imamo pa visoko nadarjene mlade umetnike, ki si bodo morali služiti pičel kruh z duhomornim glasbenim šolskim delom, dasi bi inace lahko ustvarili velika glasbena dela, ki bi nas proslavila po celem svetu. Stradajo v Pragi, v Parizu, doma, za njihovo dobro moramo v naših glasbenih in pevskih društvih skrbeti z vso vnamo. Saj njihovo dobro je tudi naše dobro, z njihovo velikostjo bomo zrastle tudi mi.

Na nje ponosnim biti, je kaj poceni občutek. A treba je za to kaj žrtvovati. Vsakega koncerta vsaj majhen del bi moral biti namenjen, recimo, splošnemu fondu za vzdržanje naših glasbenih umetnikov v tujini ali doma.

Zveza pevskih zborov bi lahko dekretirala vsem včlanjenim korporacijam, da obvezno od vsake-

ga koncerta vložijo v ta fond procent, ki je v skladu z dohodki. Odbor "Zveze" pa bi po uvidevnosti in potrebi podeljeval podpore, izdajal brezobrestna posojila potrebniim misli s časom na dom za onemogle glasbenike in še na marsikaj podobnega. Istočasno bi "Zveza" prevzela tudi zaščito avtorskih pravic skladateljev in zastopstvo njihovih del. Čemu iskati zastopnikov, ki zaračunavajo za izposojanje, prepisovanje del, za taintijeme lepe svote in bogate pri tem. Tak biro naj se ustanovi v "Zvezi" in zasiguran bi ji bil materialni obstoj.

Poglejmo, kdo "zasluži" pri ljubni koncertni prireditvi! Pevski zbor se je odločil, da priredi koncert. Pevske vaje trajajo mesec, dva, več. Po vsaki pevski vaji gre marsikateri rad v gostilno. Gostilničar, kavarnar že služi na račun koncerta. Material za koncert pevski zbor ali kupi — tu zasluži založnik — ali pa prepiše, pri tem oropa založnika, zaslužita pa prepisovalec in trgovec z notnim papirjem. Za koncert je treba najeti lokal, zakuriti ga,

razsvetliti, prirediti oder, dekorirati. Vsi ti, od najemodajaleca do dekoraterja predlagajo račune. Listi tudi hočejo imeti plačano reklamo, tiskarna plakate, vabila, programe, plačati je treba lepše programov (z državnim davkom), kupiti vtopnice, plačati odstotke občini, državi, plačati stražo, biljeterje. Garderobjerji sami zaslužijo, zaslužijo krojači, modiste, frizerji, čevljarji, perice, gostilna, kavarna, natakarji in društvo, četudi najmanj itd. A kdo ne zasluži ničesar, prav ničesar? Komponist, ki je s svojimi deli dvignil aparat, ki je dal tolikim zaslužka, pevcem ponos (ali blhnažo), slavo, vence, pevovodji poleg vsega tega še darilo. Komponist pa ne dobi mnogokrat niti proste vstopnice h koncertu, doživi pa največkrat zabavljanje, zasmeš. Kajti dober uspeh je zasluža pevovodje, slab pa zasluža komponista.

To in še marsikaj drugega je, kar mi je potisnilo v roke pero. Naj zdaj premišljujemo in premisljijo o tem naši koncertni prireditelji.

"SLOVAN" JE STORIL PRVI KORAK

Brooklyn, N. Y.

Slovenci v Ameriki smo zelo dobrodelni, zidamo v domovini "Dom za slepe", podpiramo povsod, in gotovo se bodo odzvala vsa slovenska društva mi je potisnil v roke pero. Skoro tisoč slovenskih pevcev in pevk nas je v Združenih državah, ako se ne motim, v 40 pevskih društvih. In vsa ta društva prosim, da slede vzgledu brooklynskega slovenskega društva "Slovan", ki je sklenil pri seji, ko sem jim prebral E. A. članka, da pošlje imenovanimu skladatelju g. Emilu Adamiču in Zorko Prelovecu po en tisoč dinarjev. Ako se odzove vsako društvo, ki poje pesmi tega ali onega skladatelja, moji prošnji, se jima bo nakazala svota, o kateri se bo moglo govoriti.

Vsi zmoremo vse — in če je nekaj kak oklie na mestu, so bile in so vrste g. Emila Adamiča. "Slovan" je doslej pel E. A. "Francico" (v kratkem jo zopet obnovi) in njegovo najpopularnejšo skladbo "Vasovalca". Sedaj študira E. A. "Luceipeter bana" in "Vitam aeternam". Razen teh skladb je "Slovan" pel Zorko Preloveco "Jaz bi rad rdečih rož" in se sedaj uč dveh narodnih: "Kaj mi nucea planina?" iz prof. Dolžanove zbirke in "Oj Doberdob". Obe je harmoniziral g. Zorko Prelovec. Partituri mi je poslal "complimentary" moj in vrl "Slovanov" prijatelj g. Josip Rems, oče slovenske pesmi v Ameriki, katerega pa žal, ni več med nami. Začelo se mu je stare naše domovine, zapustil nas je in sedaj privatizira v metropoli slovenski — beli Ljubljani. Hvala mu iskrena moja in "Slovanova". Pozdravljen!

S tem zneskom smo se — začasno — kolikortoliko oddolžili imenovanimu skladatelju, prosimo pa oba, da ne jenjata jahati "Pegaza" in da nam nudita v bodoče le pesmi pisane v narodnem duhu, ker pesmi v tujih narečjih in pisanih v "tujem duhu" moji peveci nimajo radi. "Slovenec smo", pojemo večno. . . .

Dalje je sklenil "Slovan", da bo odslej dal ali poslal gotov odstotek čistega dobička onemu skladatelju, čegar pesem se bo pri koncertu pela. Vse slovenske časopise: dnevnike, tednike, mesečne revije prosimo, da ponatisnejo E. A. članek s potrebnimi komentarji. Peveci in pevška društva bodo gotovo storila svojo dolžnost, čim se jim odpro oči.

Z idejo g. Emila Adamiča, da bi se kreiral splošen fond za vzdrževanje naših glasbenih umetnikov v tujini ali doma. Čakamo pa, da država, oziroma vlada stori svojo

dolžnost, in nakaže državno podporo "Zborom", ali pa splošnem fondu v to idealno svrhu. Ameriški Slovenci bomo potem prav radi prevzeli košček bremena na svoje rame.

Ako želi toaliano društvo detajliranih informacij, naj se blagovoli obrniti na pevsko društvo "Ljubljanski Zvon", ali pa na g. Zorko Prelovec, Mestna hranilnica Ljubljanska, Prešernova ulica 3, Ljubljana.

Pevska društva! Pokažimo, da vemo ceniti našo slovensko pesem, dokažimo, da je nismo pozabili — na tujih tleh, in povejmo naši javnosti, da je bila in bo rešiteljica našega slovenskega imena le — naša pesem.

In da se bodemo odslej spominjali tudi naših skladateljev, ki ne žive v izobilju v stari domovini, je samoposebi umevno.

S pevskim pozdravom vsem pevcem tu in onkraj morja za "Slovan"

Ivan M. Adamič,

t. č. pevovodja.

Kje je moj brat IVAN FAJDIGA, ki se nahaja v Združenih državah že 20 let in se nič ne oglasi. Kdor kaj ve o njem, če je še živ ali pa mrtev, naj mi poroča, za kar mu bom hvaležen. Doma je iz Zaloga, štev. 31, okraj Postojna. Moj naslov je pa: Luigi Fajdiga, Terroviere cassetto No. 50, Provinzia Aquila, pošta Popoli, Italia. (2x 15,16)

Prav vsakdo -

kdor kaj išče; kdor kaj ponuja; kdor kaj kupuje; kdor kaj prodaja; prav vsakdo priznava, da imajo čudovit uspeh —

MALI OGLASI

v "Glas Naroda"

ZASTAVE

SVILENE AMERIŠKE, SLOVENSKE IN HRVAŠKE REGALJE, PREKORAMNICE, TROBOJNICE, ZNAKE, UNIFORME ITD

Čigurno 25% ceneje kot drugod. VICTOR NAVINŠEK, 331 GREEVE ST., CONEMAUGH, PA.

Pozor rojaki!

V zalogi imamo

SVETO PISMO

(stare in nove zaveze)

Knjiga je krasno trdo vezana ter stane \$3.00.

Slovenic Publishing Company

62 Cortlandt Street

New York, N. Y.

Razprodaja!

PRISTNIH VICTROL

ZADNJA POLETNA RAZPRODAJA

POLOVICNE CENE in MANJ

\$2 na roko Samo \$55
\$2 na teden Redna cena \$110

Zgornja Victrola je št. 80.

ČISTO NOVA V MAHOGONSKI HRASTOVI ALI OREHOVI IZDELAVI

Popolna izbira

NOVIH ORTOFONIČNIH VICTROL

TAKOJ ODPOLJEMO NOVE ORTOFONIČNE VICTOR IN COLUMBIA REKORDE V SLOVENSKEM JEZIKU.

2546F (Ljubzen in pomlad (Slovenski dekle — Moški kvartet "Jadrani")

2545F (Možulinka (Ptujca Vohocet—Sotia Veseli Tudarji — Koračnica (Sloški svobinski — Valček

2544F (Pečurška Polka (Glojer Valček (Polka Staperjev (Ti si moja — Valček (Večerni valček — Valček

2542F (Daleč v gozdu — Valček — Hojler Trio

7554 (Pogled v nedolžno oko (Slovenski sem — Kvartet Conemaugh

OPOMBA: Zgoraj omenjeni so zadnji dodatek k naši popolni zalogi tisočerihi slovenskih rekordov.

Postnim naročilom posvečamo takojšnjo pozornost.

Pošljite 10c poštne za vsak naročni rekord. ODPRTO ZVEČER (obe trgovini).

NEW YORK BAND INSTRUMENT COMPANY

111 EAST 14th STREET, (blizu Union Square)

243 WEST 34th STREET, (med 7. in 8. Ave.)

Novo Veselje za Izcrpane. — Imučene, Nervozne Ljudi.

Nuga-Tone je učinkovita in hitra. Nuga-Tone povrne življenje in moč izrpanim živcem in mišicam. Napravi rdečo kri, močne in umirjene živce in na čuovit način poveča njih moč vzdržljivosti. Daje blažilen spanec, dober tek, fino prebavo, reden stol, mnogo navdušenja in ambicije. Če se dobro ne počutite, je vaša dolžnost, da jo poskusite. Vas nič ne stane, ako vam ne stori dobro. Je prijetna za živati in počutiti se boste boljše takoj. Če vam je že ni predpisal vaš zdravnik, potem pojditve takoj v lekarno in kupite Nuga-Tone. Ne sprejmite namodostil. Živajte ja par dni in če ne počutite boljše in če ne zgedate am bo povrnil vaš denar. Izdelovatelj Nuga-Tone zahteva od vseh lekarnarjev, da jamejajo za isto in povrnejo denar, če niste zadovoljni. Priporočena. Jamena in na prodaj v vseh lekarnah. —Adv't.

Rad bi izvedel kje se nahaja rojak ANDREJ KLEMEN. Pred par leti se je nahajal tu v Penna. Ker mu imam poročati zelo važne zadeve, zato prosim, če mi javi ali naj se pa sam oglesi. — Anton Premro, Box 86, Lloydell, Pa. (2x 14,15)

Za boleznin in bolečine

PAIN-EXPELLER

Tvornika znamka reg. v pat. ur. Zdr. dr.

Prijatelj v Potrebi

AVSTRALEC

ROMAN IZ ŽIVLJENJA.

Za "GLAS NARODA" priredil G. P.

34

(Nadaljevanje.)

UDOMAČEN JASTREB

Mrs. A. Profet v Gardiner, N. Y., bo svojega ukročenega jastreba podarila newyorškemu governerju Al. Smithu ter s tem povečala njegovo veliko zbirko udomačenih živali.

— Bodite dobrodošli! Veseli me, da ste nas počastili. Prosim, sedite, — je rekla priprosto.
— Veselje je medsebojno, — je rekla gospa Helena ljubezljivo.

(Dalje prihodnjik.)

Anton Adamič:

Pisanica.

— O pustu se je seznanil, v postu započel in po veliki noči bo poroka — tako so govorili.

Pirnat Julče je bil tih in varčen, nekoliko golšat sence ob 30 letih, ki si je ob petrolejki sam krpal nogavice in snažil obleko. V pisarni je točno opravljal svojo službo, hodil je tudi v cerkev. Za tržane se ni zmenil, oni za njega tudi ne; bil je, kakor vsak doselec — uradnik: tuje ne tujei.

Z gubernanto Mirčko, ki je prišla z mesta na odhiti, se je seznanil po-naključju. Naključje — u-soda. Ko prikimaš na svet, ti potisnejo rojenice v roko zlatovilno nit, ki so jo bile pritrile na eno nešteti zvezdic na nebu. — Aillons, za vodnico! Na poti za njo se je Pirnat motil iz trnja, a ko jo je sedaj srečno primotal do kilometra toliko in toliko, kjer je našel svoj zaklad, je bil srečen. — Kako se je seznanil z Mirčko?

Grede od nedeljske maše je deklica spodrsnilo na poledici; toliko, da ni zdrknila po tleh. Gracijozno se je uravnovesila, toda torbica ji je zletela iz rok, iz torbice pa vsa skrivnostna vsebina: aluminijast ključ, ogledalec v usnju, vonjav rožek, nekaj pisem in novec. Pirnat, ki je sam vase poglavljen korakal za njo, je priskočil na pomoč; pobiral je novec, ki so se zakotalili po cesti in jih ji je izročil, vsakega zase. Za vsakega se mu je zahvaljeval posebej, in on je še vedno iskal po cesti, ko je ona že plinknila z zaponko na torbici. Zasopel je stal pred njo in se sramoval svoje drzkosti. Ona pa mu je krepko stisnila roko in mu živo pogledala v oči. Začutil je, da mu v prsih srce hitreje bije.

Odslej je gospodično pozdravljaj in ona se mu je nasmehovala tako prisrčno, da je mislil noč in dan nanjo.

Julče se je izpremenil. Prej je pozdravljaj vnaprej in se skoroda plazil ob zidovju, sedaj je pa hodil po sredi trga in s prvim zelenjem v gumbnici. Jedva te je opazil, če si mu migal z roko. Tudi se mu ni hotelo več, da bi krpal nogavice in si snažil madeže z obleke. Vedno je bil ves nov in prazniški. Mirčko je bil privedel v družbo in poleg nje se ni bal trošiti ne za jed, ne za pijačo.

Bil je terek po veliki noči. Redki so, ki takoj, čim prestopijo prag pisarnice, pozabijo na lepe dni in se vržejo na delo. Tudi Julče je zrl kakor izgubljen skozi okno. Kako hitro so minili ti romantični, praznični dnevi! Lotil se je spisov, toda ni šlo!

Julče je trl prihr. Torkljanje po mizi je privabilo kolego Tone-ta, ki je pristopil k Julčetu pisalni mizi. Tovariša in prijatelja sta si bila; skoraj je ni bilo tajne med njima.

— Tudi prihr? Kako si praznoval, Julče?

— Tako, tako. Glej, si že videl kaj krasnejšega? — Julče je odprl miznico: poleg šopa z višnjem trakom povezanih pisem se je

zibala šarena pisanica, temnovijugasto prepasana z rdečimi in sinjimi križki ter srčki, vsa rmenoo epikana.

Tone je ogledoval pisanico z zanimanjem. — Od gospodične neveste, kaj ne?

Pirnat se je mugal in luščil že pripravljene prihr. Nato je prizgriznil z rdečimi žilami prepreženo beljakovino, ki jo je nakazila braziljka. Otrepel si je žolte drobce rumenjaka raz telovnik in zamakal:

— Ta prihr je od gospodinje, pisanica pa od nje. Šele danes zjutraj mi ga je podarila, ker... Rad bi bil še nekaj povedal, pa je v tem trenutku potrkalo glasno na vrata. V pisarno je stopil visok stajšč elegant z aktovko.

— Dobro jutro, gospodje! Servus, ti!

— Kaj pa je tebe dovedlo? Bog te živi! Oprosti, Julče, kaj ne — moment.

Porokovala sta se Tone in Predovič, potem je Tone predstavil Predoviča Julčetu: — Gospod Predovič — gospod Pirnat, kolega tudi po sre.

— Čast mi je, lepo, divno! — Predovič se je svetski poklanjal, se razmogočil in govoričil s pretiranim poudarjanjem:

— Prispel sem zopet v svoj rojstni kraj, kjer mi je tekla zibelka. Prišel sem, da te pozdravim, Tone, in da obiščem vse svoje prijatelje in prijateljice, ko me ni bilo že leto dni doma. Toda čas je zlato. Gospod Pirnat, vi gotovo že niste pri nas? Saj sem vedel. Naši offeri so anjulantnejši! Čas je zlato in v uradu vas ne maram nadlegovati. Gospoda, se vidimo opoldne! Po kosilu! Prosim, vabim vaju, bomo kakšno rekli. Jaz kosim pri Zeleni veji, koncem trga. Servus, klamjam se, gospod Pirnat! Na svidenje! — In že se je poslovil. Pri vratih pa se je vrnil, segel v aktovko in izročil Tonetu šareno pisanico. — Na, ta je zate. — In je šel.

— Kdo pa je ta vrazji človek? — je poskočil Pirnat.

— Predovič France, potnik zavarovalnice Danuvius. Pogodil si, res je vrazji, kaj ne? Nikar ne misli, da sem njegov priganjač, zaradi provizije, nikakor. Kaj pa škiliš na mojo pisanico? Ali jo želiš? Ne! O, Predovič! Nisi še nikoli slišal tega imena?

Ne, Pirnat še ni slišal tega imena. Kaj mu mar! Ampak pisanica, pisanica... Takoj je dogljal sličnost med to in svojo pisanico. — Bog pomagaj, treščilo je vanj z jasnega. Zameglilo se mu je pred očmi. Ljubosumnost je vzplapolala v njem, paleči plameni so mu objeli srce. Tone ni opazil njegovih trepetajočih, obrzdanih oči in grizočih se ustnic, pa je nadaljeval navdušeno:

— Imeniten človek, veseljak, neugnane, toda poštenjak. Pivec, pevec, pozna ga vsa širna domovina. Osobito ženske ga ljubijo, in on nje. Res, vrazji človek! — Ča-

kaj, da ti povem, — je znižal glas. — Lani sem ga obiskal, in peljal me je v svoje stanovanje. Pristen ženski budoar, ti rečem. Parfim, evetlice, nipe, vaze in — baldahin nad posteljo. Ne lažem! Baš mi je dogorela cigareta; ko se je odstranil za trenotek. Ker nisem našel pepelnika, sem odprl vratica peči — in kam sem porinil ogorak! V najraznovrstnejše šopiče las — ženskih! Vseh boj: zlatolasih, kostanjevih, črnih... Začvrčalo je, a mene je kar speklo v sre. Zakaj si nemiren, Julče?

Julče se je mrko uprl: — Kakšna ploha! Kaj mi mar njegove babnice! In da veš, on, ta človek, me ne bo nikdar zavaroval, četudi sem se že ukvarjal z mislijo o zavarovanju. On ne!

— Postranska stvar, ljubi Julče! Čemu se srdiš nanj? On je dober moj znanec od mladih nog; ne vem, če mu je bil štel v zlo, ako bi me ne bil pozdravil. Na odstopanju ti to pisanico, pa bodi dobre volje. — Dve sta preveč.

Tone se je udaril po čelu in odstopil za korak. Zasukal se je na peti in se nasmehnil:

— Aj, aj! Sedaj se le so mi odpadle luskin s trapastih oči. Ti misliš, da je Predovič dal pisanico tudi tvoji nevesti? Kaj ne, zelo si iznajdljiv; ampak takih pisanic je na košč; še v našem zakonem trgu so naprodaj. Pri Kosu! Ti si že sedaj ljubosumen, dragi Julče. Premišli si! Ti nisi za zakon! Zlaj pa vsakekor morava k Zeleni veji! Zaklinjam se, da vprašam Petroviča, če je on podaril tvoji Mirčki pisanico, in kakšno. Ta vozle bomo kar presekali.

V Pirnatu so se križale hude misli. Praskal se je za ušesom, gladil se po senih. Vstal je s stola in zopet sedel, oči je upiral v tla. — Nekaj kratov je globoko zasopel, potem pa pogledal prijatelju presunljivo in odločno v oči.

— Dobro, če mi boš res uslužen, da ga vprašam? Da čujem odgovor na lastna ušesa. Pojdiva!

Znanci so pili pivo. Ko je Predovič naročil liter vina, je izvelkel iz aktovke različne tiskovine in prospekte ter jih razgrinjal po mizi.

— Gospod Pirnat, vi še niste pri nas. Po tej-le lestvici znaša premija za primer, da dosežete 50. leto — no, to ni prava skala — aha, ta je —

— Hvala, hvala! — se je branil molččci Pirnat, ki je že sedel na trnju.

Tone se je dvignil, prijel kozarec, pomežiknil Pirnatu in trčil s Predovičem.

— Dragi moj Predovič, dovoli, da te oficijelno pozdravim, še preden skleneta kupčijo s Pirnatom! Srčno nas veseli vse skupaj, da si nas obiskal. Ni pa ti še znano, ljubi France, da je Pirnat Julijus naš prijatelj, presrečni zemin.

— Živio, živio, čestitam, obilo sreče! — Predovič je trčil z raztresenim Pirnatom.

— Ljudje take sorte, — je govoril Tone, — se morajo zavarovati proti vsem nezagodam, tako v telesnem, kakor tudi v duhovnem pogledu. Kar se tiče telesnih ozirrov, je moje globoko prepričanje, da je najboljši pametno, če se ti, dragi Julče, osloniš krepko na Predoviča; predlagam zavoljo tega, da pijeta bratovščino. Kar hitro!

Zdajci so se za režanj odprla vrata, a se hitro zopet zaprla. — Pred vrati se je začul dobrodušen glas gostilničarke:

— Kar notri. Počakajte no; saj so gospod tudi notri.

Pobratimi so se spogledali. Prvi je bil pri vratih Predovič, kar preletel je vežo. Ko sta Julče in Tone zaslišala Predovičev glas pri durih: — Kam pa letiš? Pojdi nazaj! — sta pohitela tudi ona dva v vežo.

In videla sta, kako je bežala od hiše — nevesta Mirčka. Krilo je plapolalo za njo; z ono nesrečno torbico je vihtela jo zraku, kakor bi hotela nevidnemu demonu odrobiti glavo.

— Pogledj jo, norico, kako fli vstran! Še zarana mi je objubila, da pride semkaj. Kar gluha je tičica! — se je jezil Predovič.

Pirnat je odkorakal za Mirčko kar brez klobuka in brez slovesa. Takoj za njim se je poslovil tudi Tone...

Kretanje parnikov - Shipping News

18. septembra: Majestic, Cherbourg; Berlin, Cherbourg, Bremen.
21. septembra: Resolute, Cherbourg, Hamburg.
22. septembra: Berengaria, Cherbourg; Arabia, Hamburg; Pres. Harding, Cherbourg, Bremen.
23. septembra: Thuringia, Cherbourg, Hamburg.
24. septembra: France, Havre.
25. septembra: Muenchen, Bremen.
26. septembra: Mauretania, Cherbourg; Geo. Washington, Cherbourg, Bremen.
30. septembra: Martha Washington, Trst; Columbus, Cherbourg, Bremen.
2. oktobra: Paris, Havre; Leviathan, Cherbourg; Olympic, Cherbourg.
6. oktobra: Aquitana, Cherbourg; Pres. Roosevelt, Cherbourg, Bremen; Derfflinger, Bremen.
7. oktobra: Bremen, Bremen.
9. oktobra: Majestic, Cherbourg.
13. oktobra: Berengaria, Cherbourg; Suffren, Havre; Republic, Cherbourg, Bremen.
14. oktobra: Stuttgart, Cherbourg, Bremen.
16. oktobra: France, Havre; Homeric, Cherbourg.
19. oktobra: Presidente Wilson, Trst.
20. oktobra: Mauretania, Cherbourg; President Harding, Cherbourg, Bremen.
22. oktobra: La Savoie, Havre; Thuringia, Hamburg.
23. oktobra: Paris, Havre; Leviathan, Cherbourg; Olympic, Cherbourg; Berlin, Cherbourg, Bremen.

27. oktobra: Aquitana, Cherbourg; Geo. Washington, Cherbourg, Bremen; Columbus, Cherbourg, Bremen.
29. oktobra: Deutschland, Hamburg.
30. oktobra: Majestic, Cherbourg; De Grass, Havre; Luetsow, Bremen.
2. novembra: Rollance, Cherbourg, Bremen.
3. novembra: Berengaria, Cherbourg; Rochambeau, Havre; Pres. Roosevelt, Cherbourg, Bremen.
6. novembra: France, Havre; Homeric, Cherbourg; Muenchen, Cherbourg, Bremen.
9. novembra: Derfflinger, Bremen.
10. novembra: Mauretania, Cherbourg; Republic, Cherbourg, Bremen.
12. novembra: Cleveland, Hamburg.
13. novembra: Paris, Havre; Leviathan, Cherbourg; Olympic, Cherbourg, Bremen, Bremen.
15. novembra: Suffren, Havre.
17. novembra: Aquitana, Cherbourg; Pres. Harding, Cherbourg, Bremen.
19. novembra: Martha Washington, Trst; Westphalia, Hamburg.
20. novembra: Majestic, Cherbourg; Stuttgart, Cherbourg, Bremen.
24. novembra: Berengaria, Cherbourg; La Savoie, Havre; George Washington, Cherbourg, Bremen.
26. novembra: Albert Ballin, Hamburg.
27. novembra: France, Havre; Homeric, Cherbourg; Berlin, Cherbourg, Bremen.
1. decembra: Mauretania, Cherbourg; Pres. Roosevelt, Cherbourg, Bremen.

French Line
SAMO ŠEST DNI PREKO
Z OGROMNIMI PARNIKI NA OLJE
FRANCE 25. SEPTEBRA - 16. OKT.
PARIS 2. okt. — 23. oktobra.
HAVRE — PARIŠKO PRISTANIŠČE
Kabine tretjega razreda z umivalniki in tekočo vodo za 2, 4 ali 6 oseb. Francoska kuhinja in pijača.
19 STATE STREET NEW YORK
ALI LOKALNI AGENTJE

V JUGOSLAVIJO
Nizke cene za tja in nazaj v tretjem razredu
Do Zagreba in nazaj: \$198. do \$210.
V Beograd in nazaj — \$198.50 do \$210.50
Veliki parniki za vas, — vključno Majestic "največji parnik na svetu", Olympic, Homeric, Belgenland, Lapland, Pennland (prej Pittsburg), Zealand, Arabic, itd.
Vi lahko obiščete domovino ter se vrnete v Združene države z ameriškim vladnim dovoljenjem. Vprašajte pooblaščenega agente ali
WHITE STAR LINE RED STAR LINE
1 BROADWAY NEW YORK

Kako se potuje v stari kraj in nazaj v Ameriko.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj, je potrebno, da je poučen o potnih listih, priložni in drugih stvarih. Vsled namere dolgotrajne izkušnje vam mi zamoremo dati najboljša pojasnila in priporočila, vedno le prvostvorne brozurnike.

Tudi nedržavljan zamorejo potovati v stari kraj, toda preskrbeti si morajo dovoljenje ali permit iz Washingtona, bodisi za eno leto ali 6 mesecev in se mora delati prošnjo vsaj en mesec pred odpotovanjem in to naravnost v Washington, D. C. na generalnega naselnskega komisarja.

Glasom odredbe, ki je stopila v veljavo 31. julija, 1926 se nikomur več ne pošlje permit po pošti, ampak ga mora iti iskati vsak posilec osebno, bodisi v najbližnji naselnski urad ali pa ga dobi v New Yorku pred odpotovanjem, kakor kedo v prošnji zaprosi. Kdor potuje ven brez dovoljenja, potuje na svojo lastno odgovornost.

Kako dobiti svojce iz starega kraja.

Kdor želi dobiti sorodnike ali svojce iz starega kraja, naj nam prej piše za pojasnila. Iz Jugoslavije bo pripuščenih v tem letu 670 priselencev, toda polovica te kvote je določena za ameriške državljane, ki žele dobiti sem starše in otroke od 18. do 21. leta in pa za poljedelske delavce.

Ameriški državljani pa zamorejo dobiti sem žene in otroke do 18. leta brez da bi bili šteti v kvoto, potrebno pa je delati prošnjo v Washingtonu.

Predno povzamete kakl korak, pišite nam.

FRANK SAKSER STATE BANK
62 CORTLANDT ST. NEW YORK

Rad bi izvedel za naslov rojaka MARKUS KOVAČIČ. Leta 1910 sva prišla skupaj v Ameriko. Kdor rojakov ve za njegov naslov, naj ga mi naznani, ali naj se pa sam oglasi. — John Schweizer, Adolph, W. Va.

Pozor čitatelji.

Opozorite trgovce in obrtniki, pri katerih kupujete ali naročate in ste z njih postrežbo zadovoljni, da oglašujejo v listu "Glas Naroda". S tem boste vatregli vsem.

Uprava "Glas Naroda".